

چکیده

پژوهش حاضر ب‌هدف تعیین رابطه بین رضایت شغلی و رضایت از زندگی با سلامت روان در معلمان مقطع ابتدایی شهرستان آستانه اشرفیه انجام گرفت. جامعه آماری این پژوهش عبارتند از کلیه معلمان (زن و مرد) مقطع ابتدایی شهرستان آستانه که در سال تحصیلی ۹۵-۱۳۹۴ در مدارس ابتدایی شهرستان آستانه اشرفیه به تدریس مشغول بودند و تعداد این افراد ۷۳۶ نفر بود. که به روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای ۱۲۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. ابزارهای استفاده شده در این پژوهش شامل پرسشنامه های رضایت شغلی کندال و هالین (۱۹۸۷)، رضایت از زندگی دینر و همکاران (۱۹۸۵) و پرسشنامه سلامت عمومی گلدبرگ و هیلر (۱۹۷۲) بوده است. داده های پژوهش به کمک روش همبستگی پیرسیون و رگرسیون خطی گام به گام مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد که بین سرپرست با سلامت روان معلمان همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۲۰)$ ، بین همکاران با سلامت روان معلمان همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۵۳)$ و بین پرداخت (حقوق و دستمزد) با سلامت روان معلمان همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۳۹)$ وجود دارد که از نظر آماری معنی دار است $(P \leq ۰/۰۵)$ و بین رضایت از زندگی و سلامت روان معلمان، همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۳۴)$ وجود دارد که از نظر آماری معنی دار است $(P < ۰/۰۱)$ و بین سرپرست با رضایت از زندگی معلمان همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۲۸)$ ، بین همکاران با رضایت از زندگی معلمان همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۵۵)$ ، بین ارتقاء (ترفیع) با رضایت از زندگی معلمان همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۴۹)$ و بین پرداخت (حقوق و دستمزد) با رضایت از زندگی معلمان همبستگی مثبت به میزان $(I= ۰/۳۴)$ وجود دارد که از نظر آماری معنی دار است $(P \leq ۰/۰۵)$.؛ لذا می توان نتیجه گرفت که با افزایش رضایت از سرپرست، همکار، ارتقاء (ترفیع) و پرداخت (حقوق و دستمزد)، رضایت از زندگی معلمان افزایش می یابد. بین ماهیت کار با رضایت از زندگی معلمان رابطه معنی داری وجود ندارد.

کلید واژه: رضایت شغلی، رضایت از زندگی، سلامت روان